

בש"פ 2175/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2175/19

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעמ"ת 46149-03-19 מיום 24.3.2019
שניתנה על-ידי כב' השופט ח' טרסי

בשם המבקש:

עו"ד טל פלקס

החלטה

1. בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ח' טרסי) בעמ"ת 46149-03-19, מיום 24.3.2019 (להלן: החלטת בית המשפט המחוזי), בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט לנוער ברחובות (כב' השופט נ' זנו) בת"פ 40001-10-15 מיום 18.2.2019 (להלן: החלטת בית המשפט לנוער). במסגרת החלטה זו, הורה בית המשפט לנוער על החמרת התנאים המגבילים אשר הושתו על המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 31.5.2018 הגישה התביעה המסטרית כתב אישום נגד המבקש, יליד שנת 2002, ונגד שניים נוספים, במסגרתו הואשם הלה בביצוע בצוותא של עבירות גניבה, היזק לרכוש במזיד והחזקת מכשירי פריצה (להלן: כתב האישום). בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לשחרור בתנאים של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בתנאי מעצר בית מלא, ובפיקוח הדוק של מי מהוריו. בהחלטה שניתנה בו ביום, קיבל בית המשפט לנוער את הבקשה האמורה, וזאת עד לדין שנקבע ליום 10.6.2018 לענין תנאי שחרורו של המבקש.
 3. ביום 10.6.2018 שונו לבקשת המבקש תנאי מעצר הבית שנקבעו כאמור, והותר לו לשהות מחוץ לביתו, בפיקוח, בין השעות 14:00-18:00. ואולם, ביום 15.6.2018 הפר המבקש את התנאים שנקבעו ומשכך הוגשה בקשה לעיון חוזר בהם. בהחלטה מיום 20.6.2018 הורה בית המשפט לנוער בראשון לציון, לפני משורת הדין, כי התנאים המגבילים יותרו על כנם.
 4. בהמשך לכך, החל מיום 4.7.2018, נעשו ניסיונות לשלב את המבקש במסגרות טיפוליות, ואולם, אלה עלו בתוהו לנוכח קשיי התאקלמות של המבקש ומעורבותו באירועי אלימות חוזרים ונשנים שבגין חלקם אף הוגשו תלונות במסגרת. בהחלטה מיום 11.12.2018 הורה בית המשפט לנוער על החזקתו של המבקש במסגרת הטיפולית בהוסטל "גלי ים" שבהרצליה (להלן: ההוסטל), בתנאים מגבילים של פיקוח אנושי, למעט במהלך חופשות מן ההוסטל שבהן הותר לו להסתובב בלא פיקוח אנושי בין השעות 15:00-18:00.
 5. ביום 16.1.2019, לאחר שהמבקש הודה בעובדות המתוארות בכתב האישום, צורף תיק זה לתיק נוסף שהיה תלוי ועומד כנגד המבקש בבית המשפט לנוער ברחובות (ת"פ 40001-10-15, אשר הוגש על-ידי הפרקליטות וממתין לגזר דין; להלן: התיק האחר).
 6. ביום 3.2.2019 הוגש לבית המשפט לנוער ברחובות תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן על כך שהמבקש נפלט מן ההוסטל, ובעקבות כך הגישה התביעה המסטרית לבית המשפט לנוער בקשה לעיון חוזר בתנאים שהוטלו על המבקש, בגדרה ביקשה להחזירו לתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח אחד מהוריו. בית המשפט לנוער קיבל את הבקשה וכן נקבע "חלון אוורור", בפיקוח, בין השעות 14:00-17:00.
 7. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בגדרו נטען כי הבקשה לעיון חוזר הוגשה בחוסר סמכות, שכן משאוחד הדיון בכתב האישום עם הדיון בתיק האחר, אשר הוגש על-ידי הפרקליטות, אזי האחרונה היא גורם התביעה היחידי אשר בסמכותו להגיש בקשה כאמור.
- עוד טען המבקש כי הלכה למעשה, החלטת בית המשפט לנוער, אשר ניתנה מכוח סעיף 20(ד) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), מרוקנת מתוכן את ההסדר הדיוני בעניין בקשות לעיון חוזר בתנאי המעצר, אשר קבוע בסעיפים 53 ו-56 לחוק המעצרים. בתוך כך, נטען כי בעוד שסעיף 56 לחוק המעצרים קובע כי בקשה לעיון חוזר תוגש בכתב ותכיל את תמצית נימוקיה, סעיף 20(ד) לחוק הנוער אינו מצריך הגשת נימוקים בכתב על-מנת להורות על שינוי תנאי מעצרו של קטין; וכן כי סעיף 20(ד) לחוק הנוער אינו מאפשר הגשת ערר

על החלטה בבקשה לעיון חוזר כאמור, ובכך פוגע בזכויותיהם של קטינים, בניגוד להוראת סעיף 53 לחוק המעצרים.

8. בהחלטה מיום 24.3.2019 דחה בית המשפט המחוזי את עררו של המבקש, וקבע כי צירופו של הדיון בכתב האישום אל הדיון בתיק האחר אינו שולל את סמכותה של התביעה המשטרית להמשיך ולפעול בכל הנוגע לכתב האישום אשר הוגש על-ידה. עוד נקבע כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לנוער המבוססת על דיווחי שירות המבחן בדבר דפוס התנהגות שלילית ואלימה של המבקש שהוביל לבסוף אף לפליטתו מן ההוסטל, וזאת מכוח סמכותו של בית המשפט לנוער, אשר מוקנית לו בסעיף 20(ד) לחוק הנוער, לקבל המלצות ועדכונים מטעם שירות המבחן בדבר התנהגותו של קטין המוחזק מכוח צו השגחה זמנית.

על החלטה זו נסבה בקשת רשות הערר שלפניי.

הבקשה דן

9. לטענת המבקש, בקשתו מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות, בעלת השלכות רחב, אשר עניינה בהסדר הדיוני הקבוע בסעיף 20(ד) לחוק הנוער, המהווה "מסלול עוקף", כך נטען, להוראת סעיפים 53 ו-56 לחוק המעצרים, תוך פגיעה בחירותם של נאשמים קטינים, כמו גם בזכותם להליך הוגן. כמו כן, המבקש שב על הטענות אשר העלה לפני בית המשפט המחוזי בדבר היעדר סמכותה של התביעה המשטרית להגיש בקשה לעיון חוזר בעניינו.

דיון והכרעה

10. לאחר הדיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי לבקש תשובה.

הלכה היא כי על בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, והיא תתקבל רק במקרים מיוחדים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית ציבורית, אשר חורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות מיוחדות כדוגמת פגיעה בלתי מידתית בחירותו של המבקש או חשש לעיוות דין (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2011); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.2.2018); בש"פ 1269/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.2.2018)).

11. בעניינינו, חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני ובעל חשיבות כללית, בקשה זו אינה מעלה שאלה אשר חורגת מענייני הפרט של המבקש והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו. הלכה למעשה, כל שיש בבקשה הן טענות הנוגעות להחלטת בית משפט לנוער בדבר תוקפם של התנאים המגבילים שבהם נתון המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ובכך אין כדי לגלות עילה למתן רשות לערור.

12. למעלה מן הצורך, אוסיף בקצרה לגבי טענת המבקש בדבר החלת חוק הנוער בעניינו, חלף ההסדר הדיוני הקבוע בחוק המעצרים, כי לא זו בלבד שההסדר הדיוני המיוחד הקבוע בחוק הנוער אינו כרוך, כנטען, ב"פגיעה חמורה" בזכותם של קטינים להליך הוגן, אלא שאף מגולמת בו תכלית שיקומית-טיפולית המותאמת לצרכי הנאשם

הקטין ומכוונת להחזירו למוטב (ראו: סעיף 1א לחוק הנוער; דברי הסבר להצעת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשכ"ט-1969, ה"ח 825; רינת קיטאי-סנג'רוהמעצר: שלילת החירות בטרם הכרעת הדין 239 (2011); וכן ראו באופן ספציפי לעניין ההסדר הקבוע בסעיף 20 לחוק: דברי הסבר להצעת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) (תיקון מס' 14), התשס"ו-2006, ה"ח 244, 487-488).

במסגרת כך, סעיף 20(ד) לחוק הנוער מסמיך את בית המשפט להורות על קיום דיון בעניינו של קטין אשר ניתן לגביו צו להשגחה זמנית, וזאת לנוכח דיווחי קצין המבחן המלווה אותו בדבר התנהגותו בתקופת ההשגחה. קיום דיון כאמור יכול להביא לשינוי תנאי מעצרו של הקטין לקולא, ואמנם יכול שיביא אף להחמרת התנאים, כבעניינו. אם כן, גם לגופם של דברים אני סבורה כי אין ממש בטענות המבקש בדבר פגיעה בהליך הוגן של נאשמים קטינים אשר ההסדר החל בעניינם הוא זה הקבוע בחוק הנוער, כי אם להיפך.

13. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשע"ט (1.4.2019).

ש ו פ ט ת